

lighed til at tage stilling til den, når lovforslaget kommer til behandling i vedkommende udvalg og i salen.»

Det sagde jeg altså allerede den 25. januar. Så fra den 25. januar og til i dag er der ikke nogen ændret holdning, nogen udvikling. Det blev sagt allerede dengang og nu gentaget i dag.

Så sagde hr. Jeppe Kofod og andre: Jamen vi havde jo ikke set noget lovforslag fra regeringen, så hvad skulle vi gøre? Man kunne jo f.eks. have reageret ved at sige: Det holder vi så regeringen fast på. Vi er glade for denne garanti. Det vil vi holde regeringen fast på, og nu vil vi så afvente, at regeringen kommer med sit lovforslag – i stedet for at skræppe op på et ufuldstændigt grundlag, som vi har hørt og set det. Det blev sagt allerede den 25. januar.

Lad mig så understrege, at for regeringen handler det her overhovedet ikke om personer. Det vil jeg gerne sætte en tyk streg under. Direktøren for Det Danske Center for Menneskerettigheder må mene, akkurat hvad han vil. Jeg har forstået, at det gør hr. Kristian Thulesen Dahl og det gør hr. Søren Søndergaard også. Begge har erklæret, at de på punkter har været uenige med Det Danske Center for Menneskerettigheder. Det må være sådan i et demokrati og i et frit folkestyre, at der kan man have lov at mene, hvad man vil.

Det her handler for regeringen overhovedet ikke om personer. Jeg vil gerne understrege, at det alene bliver bestyrelsens afgørelse, hvem der bliver direktør i dette menneskerettighedscenter. Det er ikke noget, regeringen vil blande sig i; det er ikke noget, regeringen ønsker at blande sig i.

Så skal jeg endelig oplyse, at Udenrigsministeriet har haft det udkast til lovforslag, der nu er udarbejdet, til udtalelse hos en række internationale institutioner. Der har været rettet henvendelse til FN's Menneskerettighedshøjkommissariat, til Europarådets generalsekretær og OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder.

De tre organisationer har i tidligere stadier fulgt sagen om sammenlægningen af de udenrigspolitiske forskningsinstitutioner med Det Danske Center for Menneskerettigheder og givet udtryk for ønsket om at sikre menneskerettighedsarbejdets fortsatte uafhængighed.

Det, jeg kan oplyse, er, at for alle tre henvendelser gælder, at udkastet til lovforslag ikke har givet de pågældende organisationer anledning til at sætte spørgsmålstegn ved det kommende

institut for menneskerettigheders uafhængighed.

Jeg kan i øvrigt også oplyse, at direktøren for Det Danske Center for Menneskerettigheder over for FN's Menneskerettighedshøjkommissariat har givet udtryk for, at den fundne løsning også efter hans opfattelse fuldt ud er i overensstemmelse med Paris-princippet. Og det var vel så det.

Ikke desto mindre vil jeg gerne takke Det Radikale Venstre for at have rejst forespørgslen, for det har været en kærkommen lejlighed til at få sat nogle misforståelser på plads.

Første næstformand (Svend Auken):

Inden vi går til anden runde, er der korte bemærkninger – først fra fru Margrete Auken og derefter fra hr. Jeppe Kofod.

Jeg går ud fra, at ordføreren for forespørgerne ønsker ordet som forespørgselsordfører? (*Op-hold*). Ja.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke statsministeren. Jeg kan bare ærgre mig lidt over, at vi ikke har fået det forslag. Det havde jo nok hjulpet, at vi havde haft lejlighed til at se det igennem.

Og så lige en lille ting om det der med de principielle ting om menneskerettigheder. Det er sådan set ikke det, centeret skal beskæftige sig med; det er det, vi har universitetsforskningen til.

Jeg synes, det er en utrolig interessant debat, og det er meget vigtigt at undersøge: Hvad har privilegerede mennesker – f.eks. som os – af rettigheder? Strengt taget ikke nogen. Jeg mener, de er forbeholdt børn og syge og gamle og dyr og åndssvage, og vi andre har sådan set kun pligter. Den eneste ret, vi har, er retten til at være ordentlig, og deri indgår så en række af de politiske rettigheder. Hvis ytringsfriheden ikke bruges til at kritisere magthaveres privilegier, er der jo ikke så meget grin ved den. Den skal bruges til de her ting.

De diskussioner er vigtige, og også hvordan det harmonerer med andre landes traditioner osv., men Det Danske Center for Menneskerettigheder er altså et stykke anvendt forskning, og det er deres uafhængighed, vi har arbejdet med i dag.

Kl. 16.25

Jeg vil da godt sige til statsministeren, at det ville være dejligt, hvis vi fik lejlighed til at tage